



# 1. ZUŠkoviny

## Dr. Hutavýho

číslo  
VI. ročník

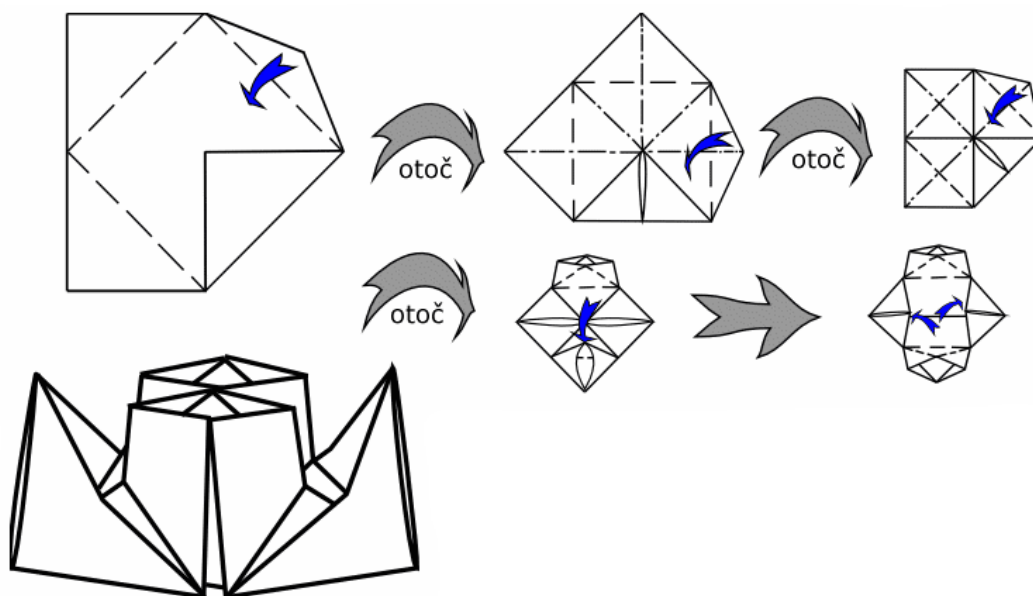
Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 1. září 2011 jako rada: Do nového školního roku, pravou!

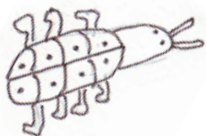
### Úvodník

Prázdniny utekly jako voda. Však je také z velké části odplavil déšť. A už je tu zase další školní rok! Zase? Ale kdeže. Dvakrát do stejné řeky nevstoupíš. A navíc Vy všichni, kteří právě nyní čtete tyto řádky, máte ohromnou výhodu. Kdyby se Vám totiž kdykoliv stalo, že Vás strhne vír všedních dní a bude Vám hrozit, že utonete, neváhejte se nalodit. Koráb, který nese jméno báječného milovníka umění hraběte Františka Antonína Šporka, Vás přijme a nedovolí Vám zahynouti. Vítejte posádko, vítejte cestující! Vítejte, nový kapitáne! Vane nám příznivý vítr. Můžeme se vši vážností, již se nevysměje ni racek, zvolat: „vyplováme!“ A kam? To záleží především na Vás - na Nás. Tak šťastnou plavbu. Johoho!

Váš Dr. Hutavý



Návod na PARNÍK, který se pro Vaši letošní školní plavbu určitě hodí!



## Z notesu pana ředitele

Milí žáci, rodičové a všichni příznivci Základní umělecké školy F. A. Šporka, tento odstavec je z nového notesu pro nový školní rok. Do něho škola vstupuje opět s plně využitou kapacitou a s několika personálními změnami. Největší z nich je odchod ředitele Mgr. Pavla Linhy, ředitele, který skvěle vedl školu šest let a dokázal ji s podporou kolegů dostat do nejvyšších pater základního uměleckého školství u nás. Mým přáním, jako nového ředitele, je, aby škola „jela“, když ne úplně po stejných cestách, tak alespoň stejným směrem jako dosud. A tak nás na podzim čeká další ročník Jazzoměře s hostem Milošem Dvořáčkem za bicími, setkání se slovenskými kytaristy ze ZUŠ v Topoľčanech, na jaře soutěž ZUŠ ve hře na dechové nástroje, projekt k výročí narození F. A. Šporka a samozřejmě ještě spousta zajímavých koncertů, představení a výstav, o kterých se dozvíte z plakátů ZUŠ nebo z internetových stránek školy. Učitelům i žákům bych chtěl do nového školního roku popřát, aby měli neustále chuť do práce a aby se z ní dokázali plně radovat. Těším se s vámi na shledanou na akcích školy.

Mgr. Bc. Vlastimil Kovář



## Bylo – nebylo



### Ohlédnutí za posledním koncertem minulého školního roku:

#### Třešničky na konec

Pochutnáváte-li si na nějaké dobrůtce, jste pohlazeni tou sladkou lahodou. Prostě jste tím pocitem, který vám přenáší chuťové buňky, uneseni. Ne jinak tomu bylo 15. června, kdy koncertní sál zaplnili návštěvníci, kteří celý večer ochutnávali, co jim mladí umělci přichystali. V programu koncertu byla vystoupení, kterými nás žáci reprezentovali na různých soutěžích a to nejlepší, čím se mohou pochlubit. Počínaje moderováním, okořeněným dávkou humoru, žákyň literárně-dramatického oboru Kateřiny Prášilové a Moniky Němečkové a konče buď improvizovanou hrou Zdeňka Ryby svižně hrajícího na saxofon už z řad diváků, nebo klasickou hrou na varhany předvedenou Martinem Škrabkou. Každý si přišel na své. Nechyběl zpěv, hra na klavír či jazzový trombon. Nesmím opomenout přítomnou výstavu děl žáků výtvarného oboru, která se nesla ovocným nádechem a klobouky. Papírovým modelům různorodých a různotvarých klobouků neodolaly ani moderátorky a postaraly se tak o příjemnou módní přehlídku.

A právě autoři výstavy byli absolventi výtvarného oboru, kterým popřál a poděkoval pan ředitel a jejich vyučující.

S přáním všeho nejlepšího na další umělecké cestě všem Petr



Zdeněk Borecký

Kateřina Prášilová a Monika Němečková





### **Prázdninové aktivity literárně-dramatického oboru:**

Léto mívají žáci LDO ve znamení vrcholných kol přehlídek. V minulém školním roce se zadařila tři doporučení krajských lektorských sborů. Soubor Někdo Jakuba Maksymova, posílen o další nové členy (Moniku Němečkovou, Jana Holínského a Zdeňka Rybu) zahrál úspěšně v červnu na **Mladé scéně v Ústí nad Orlicí** inscenaci „Darrell Standing“, inspirovanou románem J. Londona „Tulák po hvězdách“. Členové souboru v době trvání festivalu pracovali v těchto seminářích:

Seminář Hany Frankové, herečky, režisérky a vedoucí divadla Dagmar v Karlových Varech – Když si člověk zbude sám, když chce být sám, když je sám... divadlo jednoho herce - forma ošidná, svízelná, podceňovaná, ale lákavá.

Seminář Divadlo na papíře Hany Voříškové – kreslené, malované, mačkané a rolované události. Čára, barva, papír jako živé bytosti. Od zkoumání výrazových možností čáry, barvy a papíru k etudám a příběhům.

Improizační seminář Ladislava Kardy – oprostít se od okolního světa, nepoužívat klišé a prvoplánové nápady, překvapovat sám sebe, objevovat...

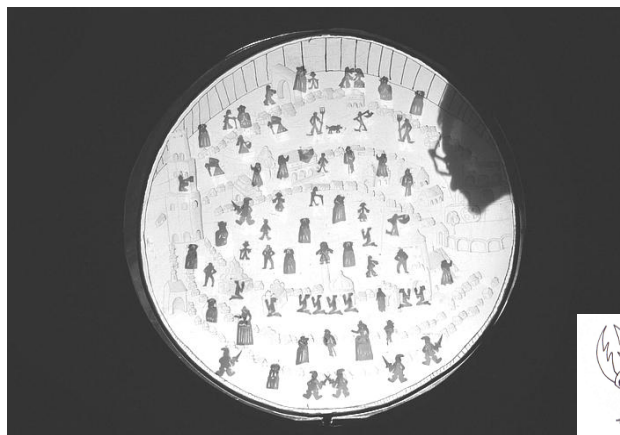
Na **Loutkářskou Chrudim** postoupily dvě inscenace. Příležitostný soubor Labyrint zinscenoval text J. A. Komenského a hrál ho v hlavním programu za hudební a hlasové spolupráce Vlastimila Kováře pod názvem „Labyrint podle Jana“. Všichni členové souboru se účastnili i týdenních seminářů. (Řezbářského, Scénografického, Animátorského a Znějícího).

Souboru Malé dvě (Lenka Jechová a Karolína Novotná) se podařilo zahrát Hrubínovu „Pohádku o veliké řepě“ a zaujmout porotu tak, že je ocenila a doporučila na mezidruhovou vrcholnou přehlídku Jiráskův Hronov.

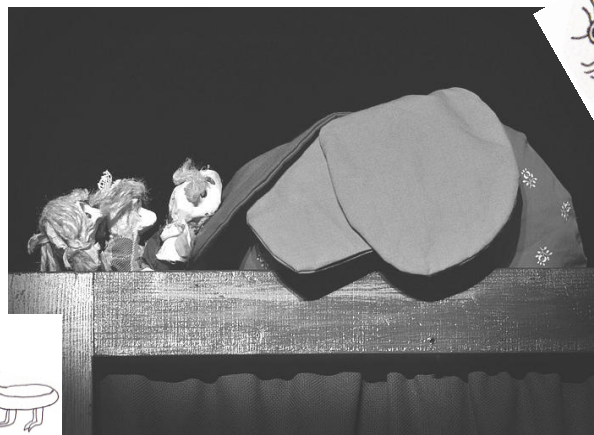
Poslední prázdninovou sobotu hrál nejstarší loutkářský soubor tradičně na divadelním festivalu v Kuksu –

**Theatrum Kuks**. Tentokrát jsme své vystoupení pojednali jako živý orchestrion, který uvádí maňáskové divadlo ve stylu divadla historického - rakvičkového. Představení, které vzniklo za dvoudenní soustředění v ZUŠ bylo diváky velmi dobře přijato.

Všem úspěšným žákům a žákyním za prezentaci LDO na národní úrovni děkuji a k úspěchům gratuluji! Jé



Inscenace „Labyrint podle Jana“



„Pohádka o veliké řepě“



### **Jiráskův Hronov**

Na Jiráskův Hronov jsme dostaly doporučení z Loutkářské Chrudimi. Jely jsme tam vlakem ve středu, 10. srpna, ráno. Na nádraží v Hronově nás čekal Michal, který nás měl na starost. Odvedl nás do sokolovny, kde jsme hrály v bloku společně s dvěma loutkovými pohádkami – Kdo zachrání princeznu a Indiánská pohádka.

V Hronově jsme byly dva dny a každý den jsme hrály dvakrát. Spaly jsme na internátě. První den večer jsme se šly podívat do Jiráskova divadla na Maryšu. Všem se moc líbila.

První den jsme byly trochu unavené a tak byla naše pohádka trochu pomalá, ale další den jsme to, doufám, všechno napravily. Odpoledne se přijeli podívat i naši rodičové a odvezli nás autem domů. Ještě před odjezdem jsme s nimi měli jít na pohádku O pračlovíčkovi, ale protože nám pozdě donesli pizzy k večeři, nestihli jsme ji. *(V Pizzerii to trvá dlouho a paní uvaděčky tři minuty po začátku do sálu už nikoho nepustí. pozn. redakce)*

Nejvíce se mi v Hronově líbila Maryša, veselé obecní divadlo, park, kde hrála Jarka Otesánka *(Otesánka hrála Jarka Holasová v doplňkovém programu v Parku A. Jiráska pro děti. pozn. redakce)* a cukrárna U Kubíčka, kde jsme snídaly. Potom ještě rodný domek Aloise Jiráska a jeho Muzeum a dětské hřiště za divadlem. **BobuLe**

*(Jestli se vám zdá, že zkratku BobuLe neznáte, vězte, že naše redakční rada se rozrostla o další redaktory, které představíme v příštím čísle ZUŠkovin!)*



**Loutka v rukou dítěte** (z recenze Jakuba Huláka, Zpravodaj JH č. 8):

„Pohádka O velké řepě ve své jednoduchosti asi neohromí hronovské publikum, její čistota a úspornost ale zasluhují ocenění. Soubor Malé dvě je z jaroměřské Zušky nejmladší, tvoří ho dvě dívky, pro něž je drobná hříčka zatím druhým divadelním pokusem. Hrubínova veršovaná pohádka je vhodně zvolená vzhledem k jejich věku a dovednosti a po většinu času jim také velmi přirozeně a příjemně plyne z úst. Text je jednoduše rozehráván na paravanu několika maňásky, prstovými a dalšími drobnými loutkami. Příběh rámuje vrána, kterou dívky stejně jako ostatní loutky dovedně animují. Za ocenění stojí i cit hráček pro časování situací a temporytmus...

...tato hříčka může každopádně sloužit jako ukázka toho, jak výhodná a přirozená je pro divadlo hrané dětmi loutka. Dítě se za ní může „schovat“ a nemusí stát na jevišti „samo za sebe“. Loutka navíc v principu nevyžaduje psychologický ponor a umožňuje odstup od postavy, který by dítě klasickými činoherními prostředky v žádném případě nemohlo uhrát.“



## Představujeme...



### letní vzdělávání žáků literárně-dramatického oboru v seminářích na Loutkářské Chrudimi

#### 60. loutkářská Chrudim

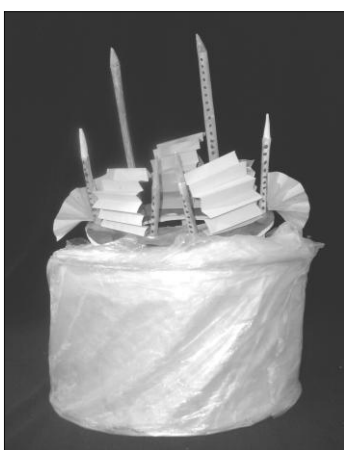
Pro mě ovšem pátá. Zase tak rychle utekla. Týden prodchnutý ohromně silnou atmosférou, kterou tvoří ta podivuhodná syntéza génia loci a té heterogenní směsi loutkářů, seminaristů, lektorů, diváků, organizátorů, kamarádů. Malá scéna, Pippicháč - velká scéna (Divadlo Karla Pippicha), Kačenka (příležitostná restaurace v budově Muzea loutkářských kultur, otvírá se jen v době Loutkářské Chrudimi), Filcík (Štěpán - odborný pracovník ARTAMA Praha), stánek s jídlem... Letos (alespoň pro mě osobně) bylo vše snad ještě silnější. Krom skvělých představení (i mimo hlavní program) vznikaly nádherné spontánní okamžiky (hudební večer U Modré Hvězdy, pan Oudes – vedoucí dětských souborů, oceněný Cenou ministra kultury). Ale to byste tam sami museli být, abyste mi rozuměli.

#### a Seminář S

Čili seminář zabývající se scénografií byl ten, který vyplňoval (nejen) má dopoledne. Setkali jsme se (já a Matěj Kubina) s pro nás novým přístupem, jak na scénografii nahlížet, jak o ní přemýšlet, jak ji tvořit. Vyzkoušeli jsme si práci profesionálních scénografů a tvořili makety a makety maket a makety maket maket scény pro pohádku O rybáři a zlaté rybce. Vytvořili jsme výtvarně-režijní scénář. Osvojili jsme si také pojem (my, loutkáři jsme ho však intuitivně už znali) aktivní scénografie (výtvarná stránka inscenace je podřízená tématu, slouží celku).

Za sebe můžu říct, že to byl pro mě jeden z nejpřínosnějších seminářů, který jsem absolvoval.

Já-kub



maketa scény

#### S – Scénografický seminář pro výtvarníky a režiséry

Tento seminář na Chrudimi vedla scénografka Irena Marečková. Paní, která opravdu ví, co dělá. O scénografii s námi byla schopná rozprávět jak teoreticky tak prakticky. Přemýšlí nad problémy v souvislostech, pomáhá hledat cesty jak vyjádřit myšlenky. Klade nepřijemnou otázku proč. Jak probíhal náš seminář? Začalo to tak, že nám Irena zaslala asi týden před začátkem přehledky podklady, které jsme si měli pročíst, popřemýšlet nad nimi, objasnit si o co nám v příběhu jde a vytvořit bodový scénář. Dále bylo v instrukcích, abychom si dovezli, jak já tomu říkám výtvarku (kreslířské potřeby, šití, nůž, nůžky a tak dále) a dokonce byli i tací, kteří měli vše připravené v kufírku. Ostatně nečekal jsem nic jiného než poctivou výtvarničinu. Možná už bych se konečně mohl zmínit o té předloze. Inu pohádka se jmenovala O rybáři a ženě. Jistě ji všichni znáte. Je to ta pohádka, kdy vyloví rybář zlatou rybku a pustí zpět do moře, protože mluví a beztak by nebyla dobrá k jídlu. Jenže když se to dozvěděla žena, ucítila šanci, která by se měla využít nebo spíš zneužít.

Chtěla po rybě dům, vilu, palác... Rybka přání plnila, nicméně s každým dalším přáním se více a více zlobila. Baba to přehnala, právě když chtěla být bohem, to už bylo přes čáru a tak ji rybka vrátila její rozpadlou chajdu. Je to příběh plný proměn, který se odehrává v podstatě ve dvou obrazech – obraz moře a obraz domu. Což se líbilo Ireně, a proto tuto pohádku vybrala.

Úvodní den probíhal ve znamení seznámení se a seznámení se s pohádkou a různými názory na ní. S názory na muže, ženu a rybku. Byla to příjemná rozprava, i když já a Jakub jsme se ke slovu zpočátku moc nedostali, jelikož to byl seminář plný víceletých a vcelku výmluvných osobností (já a Jakub jsme zde byli za omladinu, do semináře nás chodilo celkem devět), neměli jsme tu snahu mluvit o věcech nepodstatných. Nicméně Ireně se to nakonec podařilo zkorigovat a ode všech se něco dozvěděla. Každý shledával problémy příběhu v trochu něčem jiném a tak Irena ty zásadní postřehy napsala na tabuli. Byli to jen body, vždy jedno slovo, kterým jsme se



snažili shrnout pohádku, aby se měl člověk čeho chytout a také aby mohl závěrem zhodnotit, jestli jeho koncepce vyjadřuje, to co má. Ten den jsme se rozešli s úkolem do druhého dne vědět, co chci dělat a jak by přibližně měla vypadat scéna. Tu zakreslit už na papír.

Příští ráno jsme v podstatě začali výtvarničit. Já jsem se spojil s Kubou, a jelikož bylo málo času, měli jsme co dělat, abychom to stihli do středy, kdy měla probíhat výstava našich prací. Začali jsme pracovat na maketě scény, ale jaksi nebyla v měřítku. Naše maketa se stala maketou makety. Proto jsme si s ní nedali moc záležet, jenže to se Ireně nelíbilo. Podle ní se má dělat všechno pořádně a pečlivě. Na maketě makety jsme si vyřešili některé problémy a mohli jsme se vrhnout na maketu samotnou. Vždy jsme s Irenou konzultovali a řešili to tak, abychom vyjádřili myšlenku příběhu, abychom probouzeli fantazii nejen v nás, ale i v divákovi. Když scénograf navrhuje scénu, musí počítat s diváky, kde budou sedět, co ještě bude vidět, jaké jsou prostory divadla, musí jít po myšlence příběhu a koncepci scény. Hledat symboly. Důležité jsou i materiály, prostředky, technologie, motivy. Loutkoherc amatér si většinou všechno dělá sám, ale pokud je tu možnost spolupráce, nebo se jedná o nákladnější představení, určitě je dobré mít scénografa v týmu a rozhodně je dobré si udělat maketu dřív, než konečnou scénu. Dá se na ní totiž objevit mnoho chyb. Zjistí se, co je nutné předělat, dodělat, vymyslet a není to nákladné, jako vytvořit rovnou scénu, která by nefungovala. Během výroby makety jsme si povídali o materiálech, světlech, technologiích, ale i o představeních nebo předchozích večerech. Zkrátka jsme neustále měli mozek zapojený a musel běžet v otáčkách, jelikož se soustředil na výklad Ireny, zároveň řešil problémy s maketou a ještě tu byl ten požadavek pečlivosti, z čehož vyplývá, že se soustředěnost zaměřovala i na samotnou tvorbu. Když se nám konečně podařilo dodělat maketu, přišla fáze její nafocení. Fotili jsme jak konstrukční stránku budoucí scény, tak jednotlivé proměny a stěžejní části příběhu (takzvaný story board). Irena nám obrázky vytisknula, ty jsme pak vylepili na desku a popsali, co jednotlivé obrazy znamenají. U obrázků konstrukce se popis skládal z rozměrů, technologie a myšlenky příběhu.

Zakončení semináře bylo v prostorách divadla Karla Pippicha, kde jsme vystavovali svoje díla. Zde jsme také poděkovali Ireně za vedení semináře a rozloučili jsme se. Výstava trvala přibližně dvě hodiny a každý kdo přišel, si mohl prohlédnout naše makety a optat se proč to tak je.

Co jsem si odnesl mimo důležitosti tvorby maket, nutnosti pečlivosti, přemýšlení nad tématem z jiného pohledu, řešení obrazů, aby neřekly vše? Fakt, že výtvarníci můžou sloužit loutkářům, ale to jen v případě, když režisér předá přesnou ideu svého záměru. Vysvětlí dopodrobna svoje přání. Hlavní je totiž komunikace, ostatně to je platné nejen v divadle.

Matěj Kubina

#### Zpráva ze semináře Z

Z jako Zvuk, Z jako Zpěv, Z jako Záhada. Tím vším pro nás zpočátku byl letošní chrudimský seminář – Znění a zvučení.

Nikdo z nás tak úplně netušil, čím vlastně budeme čtyři hodiny každý den jednoho týdne trávit. Přes e-mail jsme dostali jedinou instrukci – přivést si s sebou nahrávku hlasu, který nás fascinuje. Mnozí usoudili, že se bude jednat především o zpěv, ale naše lektorka Ridina Ahmedová nás brzy vyvedla z omylu. Nemělo jít jen o zpěv jako takový, ale především o vyjádření pocitů, uvolnění se, improvizaci a práci s hlasem v různých situacích. Přemýšleli jste někdy nad tím, jak zní bílá? Nebo jaký zvuk má ozvěna? Zkoušeli jste pomocí zpěvu vyjádřit moře či pocit z právě přečtené balady? My ano.

A výsledky

byly mnohdy víc jak překvapivé. Příjemně strávené dopoledne s novými přáteli jsme vždy zakončili nácvikem nové písně, kterou jsme si nakonec byli i nahrát v kostele, takže máme příjemnou památku na CD. Vše bylo uzavřeno tradiční závěrečnou předváděčkou seminářů, kterou nešlo si neuzít.

A na závěr citace: „**Nadechněte se, zavřete oči a vnímejte ten přítomný okamžik, ochutnejte ho a zkuste ho vyjádřit, protože hned vzápětí se stane minulostí**“.

TzjvvK, Pijavka, Ga



Monika, Kateřina a Edita ve Znění a zvučení

Výsledky semináře **Animace**, kterého se účastnili Jan Holínský a Martin Kříž a jiná videa (také závěrečnou veřejnou prezentaci semináře Z) najdete na: <http://www.nipos-mk.cz/?p=13733>



#### **Seminář Ř – řezbářství**

vystavoval své výsledky také poslední den 60. LCH, po tři dny se ho účastnila Jarka Holasová





## Přišel jsem... ...Vlastimil Kovář



### Letoší rok bude pro tebe hodně jiný. Proč?

Od 1. srpna jsem byl jmenován ředitelem ZUŠ F. A. Šporka v Jaroměři a tak je pro mě ve škole všechno „hodně jiné“. Prokousávám se hromadami všelijakých zákonů, vyhlášek, nařízení, směrnic, přemýšlím, jak ještě naši školu vylepšit, snažím se vymyslet a naplánovat nové projekty a do toho se pokouším zůstat muzikantem. Mnoho věcí je pro mě nových a učím se dívat na školu „jiným“ pohledem.

### Když jsi byl malý kluk, chodil jsi do LŠU? Kdy jsi přišel poprvé?

Do „lidušky“ jsem začal chodit v osmi letech a bylo to v Turnově.

### Co nového letos naši školu čeká?

„Staronová“ bude podzimní Jazzoměř, setkání s kytaristy ze slovenské ZUŠ v Topolčanech, v druhém pololetí projekt k výročí narození F. A. Šporka. Učitelé budou pracovat na „novém“ školním vzdělávacím programu pro naši školu. **Na co se těšíš a na co ne?**

Těším se na práci, která je vidět a slyšet. Netěším se na papírování. S některými formuláři se bojím zůstat v kanceláři sám. **Co bys přál žákům, kteří k nám přijdou v září poprvé?** Aby se pokaždé, když budou ze školy odcházet, těšili na další hodinu.

**Za celou redakci přeji, aby ses na každý den v ZUŠce těšil i Ty!**

Jé

### Zpráva a nabídka z Prahy: CESTOVNÍ LITERÁRNÍ SALON

Cyklus inspirativních setkání s literaturou v jejích nejrůznějších podobách a stylech.

Pořádá NIPOS-ARTAMA. Akce, která by pro účastníky měla být mj. motivací k četbě, je určena studentům a pedagogům vysokých i středních škol, pedagogům ZUŠ, DDM, SVČ a ZŠ, režisérům, vedoucím a členům divadelních souborů a všem dalším zájemcům od 15 let (děti do 15 let pouze s dospělým doprovodem). Každé setkání bude zaměřené na určitý literární žánr, styl nebo období a s ním související díla a autory. Setkání se budou konat na nejrůznějších místech ČR, vždy od pátečního podvečera do nedělního dopoledne. Při výběru místa konání bude kladen důraz na stylovou atmosféru a zážitek, aby byla představa doby a prostředí, v němž díla určitého stylu často vznikala nebo jím byla inspirována, pokud možno co nejúplnější.

### CTNOSTI A NEŘESTI BAROKNÍ DOBY

**První setkání Cestovního literárního salonu (30. 9. – 2. 10. 2011) bude věnováno období BAROKA.**

Uskuteční se ve východočeském KUKSU – v prostředí, které doslova ztělesňuje barokní dobu, nejen svou fascinující architekturou, ale také krajinnými scenériemi a veškerými atributy, které patřily k atmosféře a duchovnímu cítění barokní doby. Máte-li o účast v semináři zájem, vyplňte pečlivě přihlášku a pošlete ji co nejdříve, ale **nejpozději do 10. září 2011** na adresu: *Daniel Razím, NIPOS-ARTAMA, P. O. BOX 12/ Blanická 4, Praha 2, 120 21, nebo na e-mail: [razim@nipos-mk.cz](mailto:razim@nipos-mk.cz)* **Podrobné informace o průběhu setkání, dílně a lektorech budou upřesněny na [www.artama.cz](http://www.artama.cz) (umělecký přednes a divadlo poezie).**

## ...viděli jsme...

...Jana Škrabku na Bachovské letní akademii v Litomyšli...



...naše loutkáře na festivalu Theatrum Kuks...

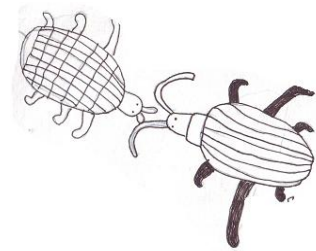




...viděli jsme novomanžele Kovářovy a „příležitostný“ ZUŠkový flétnový soubor.

„Nikdo to netušil a byl to nejhezčí svatební dar.“ V. Kovář

Blahopřejeme!

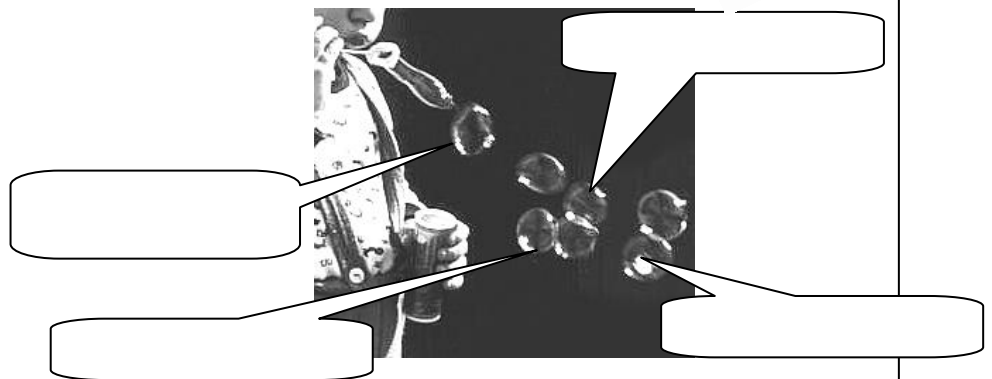
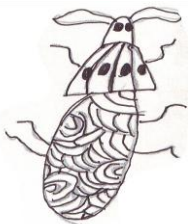


## ...zvítězili jsme!

Na národní přehlídce studentského divadla Mladá scéna v Ústí nad Orlicí získal soubor Někdo (Jakub Maksymov, Jan Holínský, Zdeněk Ryba, Monika Němečková) **Cenu** odborné poroty za **inscenační uchopení textu Jacka Londona v inscenaci Darrell Standing.**

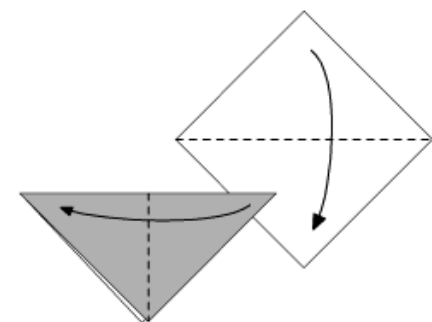
Na Loutkářské Chrudimi získal soubor Malé dvě **Cenu za interpretaci Pohádky o veliké řepě.** Blahopřejeme!

**SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bublin“ :  
Copak si říkají bubliny na obrázku o naší škole?**



Vymýšlejte, pište, vhažujte do poštovní schránky Dt.Hutavýho v přízemí vedle učebny LDO nebo mailujte na adresu : [dr.hutavy@seznam.cz](mailto:dr.hutavy@seznam.cz). Těšíme se na Vaše nápady, nejtipnější a nejvýstižnější budou odměněny.

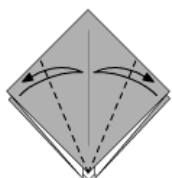
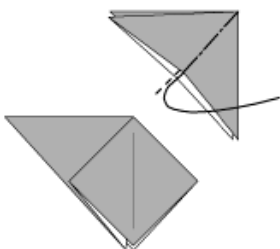
Obrázky do dnešního čísla nakreslili žáci paní učitelky Sáry Semerákové se vzkazem: Pozor na brouky v hlavě!  
Fotografie zapůjčili: vlavla, J. Škrabka, I. Mičkal, T. Václ a M. Kubina,



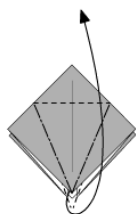
## Do šatny – složte si origami – Grus grus

### Přináší štěstí, skládejte!

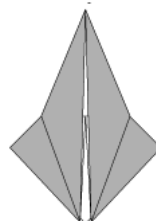
1. Přeložit a rozložit podle naznačených hran – vytvoříme hrany. Otočíme skládanku.
2. Vytvoříme hrany, otočíme skládanku
3. Složíme všechny rohy k sobě, vytvoříme čtverec



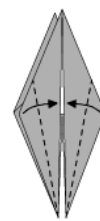
4. Vytvoříme hrany



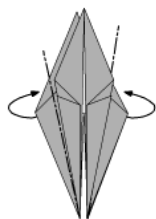
5. Rozevřeme nahoru



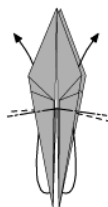
6. Zopakujeme vzadu



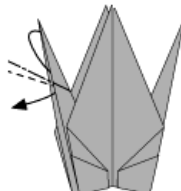
7. Toto je ptačí základ  
Přehneme ke středu



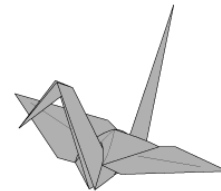
8. Zopakujeme vzadu.



9. Vložíme prst dovnitř  
a prolomíme krk a ocas



10. Prolomíme hlavu dolů  
a rozevřeme ocas



11. A máte Jeřába

*Jeřáb popelavý (Grus grus) je šedavě zbarvený pták, o něco větší než čáp. Krása jeřábů a jejich námluvní tance člověka odedávna fascinovaly. V Japonsku je jeřáb symbolem štěstí a dlouhověkosti. Podle japonské tradice, když složíte 1000 takových jeřábů, splní se vám jedno přání.*

Babička zpívá večer vnukovi ukolébavku.  
Po chvíli se vnuk ozve:  
„Babi, běž si zpívat do kuchyně, chce se mi už spát!“

Tati, co je to kamzík?“  
„Ale, taková blbá ryba...“  
„Ale tady píšou, že kamzík skáče po skalách.“  
„No vidíš, jaká je to blbá ryba!“

Pepíček: „Tatínku, dnes jsem ušetřil deset korun!“  
„Aha a jakpak?“  
„Běžel jsem celou cestu do školy za autobusem!“  
„Tak zítra utíkej za taxíkem a ušetříš dvě stě!“

Leží moucha na zádech a klepe nožičkami.  
Přiletí druhá mouha a ptá se: „Aerobik?“  
„Ne. Biolit.“

Rozhovor s boxerem po zápase:  
„Jak byste popsal své první kolo?“  
„No, bylo modrý, mělo berany a přehazovačku.“

„Pane doktore, poradil jste mi, že mám chodit spát se slepicemi, ale já nemůžu!“  
„Proč?“  
„Pořád padám z bidla.“

### Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356,  
e-mail : [zus.jaromer@quick.cz](mailto:zus.jaromer@quick.cz) , [dr.hutavy@seznam.cz](mailto:dr.hutavy@seznam.cz) , [www.zus-jaromer.cz](http://www.zus-jaromer.cz)

#### 1. číslo vychází 1. září 2011 jako rada: Do nového školního roku, pravou!

redakční rada: Já-kub (Jakub Maksymov), Petr (Petr Hrudka), TzjvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),  
Ga (Kateřina Prášilová), MAT (Martin Kříž), BobuLe (Lenka Jechová), úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí),  
dopisovatelé: vlavla (Vlastimil Kovář), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)